

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617203966
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5617203966.5

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu M.. X. L., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. XX, zastúpeného JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom Liptovský Mikuláš, Garbiarska 695, proti žalovaným: 1) U. L.A., nar. XX. X. XXXX, bytom O. D., P. I.. N.. H. XXXX/XX a 2) D. S., nar. XX. X. XXXX, bytom U., I. O. XXX, obaja zastúpení JUDr. Jaroslavom Kokavcom, advokátom so sídlom Liptovský Mikuláš, 1. mája 12, v spore o zaplatenie 6864 eur s príslušenstvom, o späťvzati žaloby voči žalovanej 1) zo dňa 3. 12. 2019, takto

rozhodol:

Konanie voči žalovanej 1) **s a z a s t a v u j e .**

Žalovanej 1) sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 20. 4. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanej 1) a žalovanému 2) zaplatenia 6864 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20. 4. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, dôvodom náhrady škody na zdraví, a to náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V žalobe uviedol, že dňa 21. 4. 2014 počas zábavy konanej v kultúrnom dome v obci Bobrovec prišla žalovaná 1) k nemu, kde ho bez príčiny obliala vínom z fľaše a dala mu facku, nechtami mu zatrhla do kože ľavého líca, ktoré mu začalo krváčať, sácala do neho, na výzvu, aby mu dala pokoj, nereagovala a mávala plnou fľašou vína ponad jeho hlavu, z čoho nadobudol dojem, že ho chce fľašou udrieť do hlavy a počas toho, ako sa snažil zobrať fľašu z jej ruky, prišiel k nemu zozadu žalovaný 2), ktorý ho bez príčiny udrel odzadu po hlave, následkom čoho spadol na podlahu a upadol do bezvedomia a počas toho, ako ležal na podlahe, ho žalovaná 1) a žalovaný 2) kopali do tela, skákali mu po nohách, pričom uvedeným konaním mu spôsobili roztrhnutie šľachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy, otras mozgu ľahkého stupňa, odreninu ľavej strany tváre, krku, pohmoždenie mäkkých častí pravého stehna. Voči žalovaným ako obžalovaným sa vedie trestné konanie, ktoré je vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/7/2015.

2. Uznesením zo dňa 24. 7. 2018, č. k. 10C/16/2017-33, súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania, vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/7/2015. Uznesením zo dňa 13. 11. 2019 súd rozhodol o pokračovaní v konaní, keďže konanie, vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/7/2015, bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 1. 2019, sp. zn. 3T/7/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 13. 6. 2019, sp. zn. 3To/34/2019-627, ktorým bola žalovaná 1) uznaná vinnou zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a žalovaný 2) zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pre skutok, že dňa 21. 4. 2014 v čase asi o 00.40 hod. počas zábavy konanej v kultúrnom dome v obci Bobrovec prišla U. L. U. M.. X. L., ktorý sedel pri stole nachádzajúcom sa pri vstupe do sály kultúrneho domu, bez príčiny ho obliala vínom z fľaše a dala mu facku, pričom mu nechtami zatrhla do kože ľavého líca, ktoré mu začalo krváčať, sácala do neho, na

výzvu, aby mu dala pokoj, nereagovala a mávala plnou fľašou vína ponad jeho hlavu, z čoho nadobudol dojem, že ho chce fľašou udrieť do hlavy a počas toho, ako sa jej snažil zobrať fľašu z ruky, prišiel k nemu D. S., ktorý ho bez príčiny udrel odzadu po hlavu, následkom čoho M. X. L. spadol na podlahu a upadol do bezvedomia a počas toho, ako ležal na podlahe, ho U. L. s D. S. kopali do dolnej časti tela, pričom týmto konaním mu spôsobili zranenia - U. L. odreninu ľavej strany tváre, krku, pohmoždenie mäkkých častí pravého stehna, s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní do 7 dní a D. S. otras mozgu ľahkého stupňa, roztrhnutie šlachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy, pohmoždenie mäkkých častí pravého stehna, s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní 8 týždňov. Žalovanému 2) bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému M. X. L. (žalobcovi) škodu vo výške 1236 eur a so zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený odkázaný na civilný proces.

3. Podaním, doručeným súdu dňa 3. 12. 2019, vzal žalobca žalobu voči žalovanej 1) späť, navrhol konanie voči žalovanej 1) zastaviť a žalovanej 1) nepriznať nárok na náhradu trov konania. Späťvzatie žaloby voči žalovanej 1) odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 1. 2019, sp. zn. 3T/7/2015, bola žalovaná 1) uznaná vinnou zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a žalovaný 2) z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pričom v dôsledku samostatného konania žalovaného 2) došlo u neho k roztrhnutiu šlachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy s obmedzením v obvyklom spôsobe života na 8 týždňov. V čase podania žaloby na súd sa javilo, vzhľadom na dovtedy vykonané dokazovanie, že žalovaná 1) a žalovaný 2) mu spoločne ublížili na zdraví a spôsobili ťažkú ujmu na zdraví, následným vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že žalovaná 1) sa svojím konaním v podobe ťažkej ujmy na zdraví nepodieľala. Z uvedeného dôvodu je žaloba voči žalovanej 1) nedôvodná, čo však v čase podania žaloby nejavilo z dokazovania prebiehajúceho v trestnom konaní. Uviedol, že priznanie trov konania žalovanej 1) by sa javilo nespravodlivým, keďže žaloba bola podaná v čase, keď nebolo možné predvídať konečné rozhodnutie súdu v trestnej veci, pričom v čase vzniku ťažkej ujmy na jeho zdraví bol v bezvedomí a nemohol sa akýmkoľvek spôsobom k tejto časti vyjadriť a bol odkázaný na vykonanie dokazovania.

4. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie voči žalovanej 1) zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu voči žalovanej 1) späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Súd nezisťoval stanovisko žalovanej 1) ku späťvzatí žaloby voči nej, keďže k nemu došlo pred otvorením pojednávania, resp. predbežného prejednanie sporu, preto by aj jej prípadný nesúhlas bol právne neúčinný.

8. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. V súlade so zákonným ustanovením § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené (o žalobe voči žalovanej 1/) žalovanej 1), keďže pri späťvzatí žaloby zásadne platí, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca. V súlade so zákonným ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku však súd žalovanej 1) voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mal preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej 1). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

sp. zn. 5Cdo/67/2010: „Aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. (poznámka teraz § 257 Civilného sporového poriadku) pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. Ustanovenie § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.“ Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 M Cdo 2/2008: „K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania (konanie o určenie otcovstva, ak maloletý žalobca nemal úspech) alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, ak žalovaný ako laik, v konaní o určenie právneho vzťahu, nemohol posúdiť zdravotný stav scudziteľa so zreteľom na jeho spôsobilosť na právne úkony). Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu § 150 O.s.p. vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde. Nie každú okolnosť, ktorá by aj bola príčinou vzniku sporu, však možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by inak úspešnému účastníkovi konania, súd náhradu trov konania nepriznal.“ Postupujúc v súlade s uvedenými právnymi názormi mal súd preukázanú dôvodnosť aplikácie zákonného ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku osobitosťou procesnej situácie, za ktorej žalobca podal žalobu voči žalovanej 1) a dôvodom, pre ktorý voči nej vzal žalobu späť. Žalobca si uplatnil žalobou nárok na náhradu škody na zdraví (náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia) voči žalovanej 1) a žalovanému 2), voči ktorým v čase podania žaloby na súd bolo vedené trestné konanie ako voči spolupáchateľom, t. j. voči obidvom žalovaným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, aj pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona. Navyše, rozsudkom súdu prvej inštancie (v poradí prvým) zo dňa 13. 12. 2017 boli aj obaja žalovaní uznaní vinnými zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pričom obidvom bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi ako poškodenému spoločne a nerozdielne škodu na zdraví. V čase podania žaloby na súd (20. 4. 2017) preto žalobca označil oboch obžalovaných v prebiehajúcom trestnom konaní ako žalovaných, prihliadajúc ku dovtedajším výsledkom trestného konania. Súd mal za to, že od žalobcu nebolo možné v čase podania žaloby spravodlivo požadovať určenie zodpovednosti každého zo žalovaných za spôsobenú škodu na zdraví tak, ako bolo rozhodnuté až následne rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 1. 2019 (v poradí druhým) a v zmysle toho určiť aj subjekt, voči ktorému podá žalobu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.